

ACHETEZ MES OMBRES

Haast even groot als het gat
waarnaast ze zat
was mijn bevreemding

toen ik, stilletjes voor me uit
lopend en in de grote spiegelruit
van het café

mezelf nog eens zag,
haar hoorde en dacht
dat ze riep: 'Achetez mes ombres!'

Want even daarvoor in diezelfde straat
was ik heel kwaad
geweest op mijzelf

omdat ik al zo lang
verschrikkelijk bang
ben voor al die spiegels

juist in cafés waar
toch niets raar
mag zijn.

Maar gelukkig bleek al gauw
dat het een bloemenvrouw
was en dat ik haar

gewoon verkeerd verstaan had.
Want stel je voor dat
zoiets mogelijk zou zijn!

'k Heb maar wat bloemen gekocht
en haar gelijk verzocht
mij 't dichtstbijzijnde café te wijzen.